

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616010360
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2017:1616010360.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného K. U. stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 11. októbra 2017 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný K. U., nar. XX.XX.XXXX/XXXX, trvale bydliskom U., R. Y.
S. XXXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

hoci mu z § 62 a nasl. zákona č. 36/2005 Z.z., ako aj z rozsudku Okresného súdu Malacky, č.k. 9P 25/2013 zo dňa 26.11.2014, právoplatný dňa 04.02.2015 vyplýva, že bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry: J. S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. S. č. XXX, sumou 100€ vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. S. č. XXX, túto svoju vyživovaciu povinnosť si riadne a včas neplní od 29.01.2015 až do súčasnosti, okrem úhrad vždy vo výške 30 eur v mesiaci február 2017, marec 2017 a júl 2017, čím mu takto vznikol za uvedené obdobie dlh na bežnom výživnom vo výške 3110,- Eur /vrátane septembra 2017/, obvinený sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že bol Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 15.07.2014, č.k. 3T 54/2014, právoplatný 06.02.2015, obvinenému doručený dňa 28.01.2015, uznaný vinným za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pričom v rozhodujúcom období neplnenia si vyživovacej povinnosti nebol evidovaný, ako uchádzač o zamestnanie, teda si účinným spôsobom nehládal zamestnanie z príjmu, ktorého by si mohol plniť vyživovaciu povinnosť aspoň vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, jeho hlavným zdrojom príjmu bola neoficiálne brigádnická činnosť, bez možnosti overenia zárobku, obvinený sa vyhýba riadnemu pracovnému pomeru z dôvodu exekučných zrážok pre exekúcie, ktoré sú vedené voči jeho osobe, mesačne minie cca 30,- Eur na tabakové výrobky, čo približne zodpovedá minimálnej sume určenej, ako vyživovaciu povinnosť každého rodiča bez ohľadu na jeho schopnosti, možnosti a majetkového pomery v zmysle § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine,
t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokoch si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 07.09.2016 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 215/16/1106 - 11 na obžalovaného K. U. za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne P. T., oboznámením listinných dôkazov, rodným listom, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/54/2014, rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 9P/25/2013, potvrdeniami o zaplatení, správami Daňového úradu Bratislava, správou Okresného úradu Bratislava odpisom registra trestov, správou o povesti a správami o priestupkoch.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať.

Na ďalšie hlavné pojednávanie konané dňa 11.10.2017 sa obžalovaný nedostavil, neúčast' neospravedlnil. Súd preto podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Svedok P. T. (matka maloletého dieťaťa) na hlavnom pojednávaní uviedla, že je bývalou partnerkou obžalovaného, v súčasnosti už ich partnerský vzťah netrvá. Uviedla, že obžalovaný od januára 2015, teda tak ako je kvalifikované obdobie v obžalobe, uhradil na výživnom len 3 krát po 30,- eur, pričom jej tieto úhrady prišli šekom prostredníctvom pošty. Iné úhrady výživného neboli zo strany obžalovaného realizované, obžalovaný sa s dieťaťom dlhodobo nestretáva, ani dieťaťu iným spôsobom na výživu neprispieva. Svedkyňa uviedla, že je voči obžalovanému vedené aj exekučné konanie na vymoženie dlžného výživného, avšak nič nebolo doposiaľ vymožené.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 9P/25/2013 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 04.02.2015, bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu maloletej J. S. U., nar.XX.XX.XXXX sumou 100,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa, s účinnosťou od 06.02.2013.

Z ďalších listinných dôkazov súd poukazuje na potvrdenia o úhradách výživného poštovými poukážkami zo dňa 15.02.2017 vo výške 30,- eur, zo dňa 15.03.2017 vo výške 30,- eur, a taktiež zo dňa 20.07.2017 vo výške 30,- eur.

Ďalej súd oboznámil správy Daňového úradu Bratislava a daňové priznanie obžalovaného za rok 2015, kde deklaroval príjmy v roku 2015 vo výške 590,- eur, pričom základ dane tvorila suma vo výške 510,95 eur. Zo správy Okresného úradu Bratislava zo dňa 16.05.2016 súd zistil, že obžalovaný je registrovaný v živnostenskom registri ako podnikateľský subjekt K. U. - S., s miestom podnikania R. Y. S. XXXX/XX, U..

Taktiež súd poukazuje na správy o povesti, správu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o priestupkoch a odpis z registra trestov.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného. Podľa názoru súdu obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože bolo preukázané, že obžalovaný ako otec oprávneného dieťaťa J. S. U., nar.XX.XX.XXXX, si neplnil vyživovaciu povinnosť, hoci mu táto vyplývala zo Zákona o rodine a výška ktorej vyživovacej povinnosti mu bola určená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 9P/25/2013 zo dňa 26.11.2014, právoplatným dňa 04.02.2015, čím za obdobie od 29.01.2015 až doposiaľ (do vyhlásenia rozsudku) spôsobil dlh na výživnom vo výške 3.110,- €. Skutok tak ako je popísaný v obžalobe bol preukázaný výpoveďou svedkyne - matky maloletého dieťaťa, ku ktorej rukám je obžalovaný povinný výživné na dieťa uhrádzať, tiež listinnými dôkazmi, predovšetkým právoplatným rozhodnutím súdu určujúcim obžalovanému plniť vyživovaciu povinnosť v ňom určených sumách.

Zavinenie obžalovaného, a tým aj vznik jeho trestnej zodpovednosti súd vzhladol v tom, že obžalovaný nevyvinul dostatočné úsilie upraviť si svoje zárobkové pomery tak, aby vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu riadne plnil, a aby táto povinnosť zaplatiť výživné neostala len v rovine príslubov spoliehajúc sa náhodný zdroj finančných prostriedkov, ako v prípade občasných brigád či krátkodobých zamestnaní. Konanie obžalovaného súd vyhodnotil podľa § 15 písm. b) Trestného zákona ako úmysel nepriamy, nakoľko obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem spoločnosti na ochrane svojich občanov pri plnení vyživovacej povinnosti a bol uzrozumený s následkom. Zákonnú vyživovaciu povinnosť si teda obžalovaný neplnil vedome.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pretože bolo preukázané že obžalovaný úmyselne, najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil si zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený a to Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T 54/2014 zo dňa 15.07.2014, právoplatný 06.02.2015 (obvinenému doručený dňa 28.01.2015), preto súd kvalifikoval skutok podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Keďže neplnenie vyživovacej povinnosti trvalo aj po podaní obžaloby dňa 07.09.2016, súd upravil skutkovú vetu rozsudku a upravil výšku dlžného výživného do momentu vyhlásenia rozsudku, keď od obdobia kvalifikovaného obžalobou ako neplnenie si vyživovacej povinnosti od 29.01.2015 uplynulo do vyhlásenia rozsudku celkom 32 mesiacov (splatných mesiacov), súd určil dlžnú sumu výživného vo výške 3.200 € (100 € x 32 mesiacov = 3.200 €), a následne odrátal sumu uhradeného výživného v celkovej výške 90 € (3 krát poštovou poukážkou po 30 €, t.j. ku dňu vyhlásenia rozsudku bol obžalovaný povinný zaplatiť sumu 3.110 €. Súd len poznamenáva, že do dlžného výživného nezapočítal 11 dní mesiaca október 2017, nakoľko splatnosť výživného za mesiac október ku dňu vyhlásenia rozsudku ešte nenastala, táto nastane až uplynutím 15. dňa v mesiaci.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol 3 krát súdne trestaný. Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/54/2014 zo dňa 15.07.2014,

právoplatným dňa 06.02.2015, bol obžalovaný odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace podmienene, s určením skúšobnej doby v trvaní 1 rok do 06.02.2016. Trestnej činnosti sa obžalovaný v danej trestnej veci teda dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia za inú trestnú činnosť.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného poriadku bol súd povinný zistiť a prihliadnúť na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom v danom prípade neboli zistené žiadne poľahčujúce alebo priťažujúce okolnosti.

Súd teda vzhľadom na povahu trestného činu i predchádzajúce odsúdenie obžalovaného dospel k záveru, že na naplnenie účelu deklarovaného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, je potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trestu odňatia slobody, nakoľko predchádzajúce podmienene odsúdenie sa minulo účinku, keď obžalovaný sa opätovne dopustil trestného činu rovnakého charakteru, a to v skúšobnej dobe. Pokiaľ páchateľ spácha trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia alebo podmienene prepustenia, je aj v zmysle judikatúry opodstatnené a žiaduce prísne potrestanie páchateľa nepodmienečným trestom odňatia slobody za účelom dosiahnutia, resp. naplnenia všetkých funkcií, ktoré trest plniť má a ktoré neboli naplnené výkonom predchádzajúceho podmienene odsúdenia. Tieto závery plne dopadajú aj na obžalovaného. Podľa zásady uvedenej v § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest plniť nielen represívnu funkciu, teda zabraňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchateľa, aby viedol riadny život. V rámci trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v § 207 ods. 3 Trestného zákona, ktorá je 1 až 5 rokov, súd s prihliadnutím na závažnosť konania obžalovaného, na následky trestného činu a spôsob spáchania trestného činu, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, čo je pri spodnej hranici trestnej sadzby. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchateľa a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovaného a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivejšie zvaží následky svojho konania. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovaného a jeho pomerom, pričom trest odňatia slobody v tejto výmere nezasiahne neprímerane do života obžalovaného v zmysle straty pracovných návykov a možnosti zaradenia sa do práce, ani neohrozí plnenie jeho vyživovacej povinnosti.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, s poukazom na ust. § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Trestnosť činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu, a tiež ak úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poskytol oprávnenému náhradné výživné podľa osobitného predpisu v plnej výške podľa rozhodnutia súdu o výživnom, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uhradil náhradu za poskytnuté náhradné výživné, skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu.